

Sygn. akt I ACa 620/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Iwona Wiszniewska
Sędziowie:	SSA Eugeniusz Skotarczak SSA Agnieszka Sołtyka (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Wioletta Simińska

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2015 r. na rozprawie w Szczecinie

sprawy z powództwa Z. K. (1)

przeciwko Spółdzielni (...) w B.

o ustalenie

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 25 kwietnia 2014 r., sygn. akt I C 785/13

oddala apelację.

Eugeniusz Skotarczak Iwona Wiszniewska Agnieszka Sołtyka

Sygn. akt I ACa 620/14

UZASADNIENIE

Powód Z. K. (1) złożył w dniu 3 lipca 2014r. w Sądzie Okręgowym w Szczecinie pozew przeciwko Spółdzielni (...) w B. o stwierdzenie nieważności uchwały Rady Nadzorczej, podjętej w dniu 7 czerwca 2013r. w sprawie o odwołanie go z funkcji prezesa (...) w B..

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że w dniu 7 czerwca 2013r. została zwołana przez S. F. Rada Nadzorcza Spółdzielni (...) w B., która podjęła uchwałę o odwołaniu powoda z funkcji prezesa (...) w B.. Posiedzenie Rady zostało zwołane w sposób nienależyty i było prowadzone przez osobę nieuprawnioną, a liczba członków została zdekompletowana poniżej minimum statutowego. Powód podniósł, że zgodnie z § 47 ust. 2 statutu (...) w B. posiedzenia rady nadzorczej zwołuje przewodniczący rady lub jego zastępca. S. F., który zwołał posiedzenie Rady Nadzorczej Spółdzielni w dniu 7 czerwca 2013r. był do tego osobą nieuprawnioną, gdyż na poprzednim posiedzeniu

Rady, które miało miejsce w dniu 24 maja 2013r. złożył do protokołu rezygnację z pełnionej funkcji Przewodniczącego Rady i z tą chwilą stał się tylko jej szeregowym członkiem. W toku tego samego posiedzenia rezygnację z mandatu członka Rady złożyli J. U. i A. W. (1). Wskutek oświadczenia o rezygnacji mandat tych osób wygasł. W dniu 7 czerwca 2013r. Rada Nadzorcza obradowała zatem w niepełnym składzie i nie była uprawniona w związku z tym do podejmowania jakichkolwiek uchwał. Powód wskazał jako podstawę prawną swojego żądania art. 189 k.p.c. W uzasadnieniu interesu prawnego podniósł, że ustalenie doprowadzi do wyjaśnienia sytuacji prawnej budzącej wątpliwości i mającej znaczenie dla sytuacji prawnej jego, jak i pozwanej.

Pozwana Spółdzielnia (...) w B. wniosła o oddalenie powództwa (k.22-25). W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwana wskazała, że zapisy w protokole z posiedzenia Rady Nadzorczej o rezygnacji z członkostwa przez trzech członków Rady budzą wątpliwości, gdyż zostały dokonane po posiedzeniu Rady, w mieszkaniu sekretarza Rady A. S.. W skład Rady Nadzorczej w dniu 24 maja 2013r. wchodził: Przewodniczący S. F., Z. K. (2), B. M., K. S., J. P., A. S., Z. R., A. W. (1), E. W. i J. U.. Skład ten do dnia posiedzenia, na którym podjęto uchwałę o odwołaniu powoda, nie uległ zmianie.

Wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2014 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił powództwo.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny;

W dniu 24 maja 2013r. w piątek odbyło się posiedzenie Rady Nadzorczej Spółdzielni (...) w B.. W posiedzeniu wzięli udział wszyscy członkowie Rady, tj. Z. K. (2), B. M., K. S., J. P., A. S. - sekretarz Rady, E. W., Z. R., A. W. (1), J. U., S. P. Rady. Jednym z punktów przedmiotu obrad było omówienie Protokołu Komisji Rewizyjnej i podjęcie decyzji. Punkt ten został zaplanowany na początek posiedzenia, ale za zgodą wszystkich członków przeniesiono go na koniec, przed wolnymi wnioskami. Na posiedzeniu Rady obecni byli również członkowie zarządu pozwanej Spółdzielni w składzie: powód Z. K. (1) -Prezes Zarządu, A. W. (2) i S. M.. Po odczytaniu Protokołu Komisji Rewizyjnej powód złożył wyjaśnienia, a następnie zanim rozpoczęła się dyskusja nad jego ewentualnym zwolnieniem dyscyplinarnym, opuścił salę obrad wraz z A. W. (2). Do tej chwili przebieg posiedzenia protokołowany był przez A. W. (2). Potem aż do zakończenia posiedzenia nikt jego przebiegu nie protokołował.

Dyskusja nad dyscyplinarnym zwolnieniem powoda była bardzo burzliwa. Kiedy większość członków sprzeciwiła się zwolnieniu powoda J. U. napisał pisemną rezygnację z funkcji członka Rady Nadzorczej i przekazał ją Przewodniczącemu Rady S. F., a ten pismo to pozostawił w biurze pozwanej, kiedy opuszczał salę obrad. O swojej rezygnacji mówili też S. F. i A. W. (1).

W poniedziałek po posiedzeniu Rady S. F. zwrócił się do A. W. (2) o przygotowanie zawiadomienia o kolejnym posiedzeniu Rady oraz o zwrot pisemnej rezygnacji J. U.. O wycofanie rezygnacji poprosił go autor pisma. W tym samym dniu A. W. (2) przepisała na czysto niezakończony protokół z ostatniego posiedzenia Rady. Powód udał się z nim do sekretarza Rady A. S., który go uzupełnił i opatrzył swoim podpisem. W treści dodanej przez sekretarza Rady znalazła się informacja o wyniku głosowania nad dyscyplinarnym zwolnieniem Prezesa oraz o pisemnej rezygnacji przez J. U. z funkcji członka Komisji Rewizyjnej i członka Rady Nadzorczej, ustnej rezygnacji przez S. F. z funkcji Przewodniczącego i członka Rady Nadzorczej oraz ustnej rezygnacji A. W. (1) z funkcji członka Rady Nadzorczej i Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej.

W dniu 7 czerwca 2013r. odbyło się posiedzenie Rady Nadzorczej zwołane przez Przewodniczącego Rady S. F.. W posiedzeniu wzięli udział: B. M., K. S., J. P., A. S. - sekretarz Rady, E. W., Z. R., A. W. (1), J. U., S. F.. Nie stawił się jeden członek Rady Z. K. (2). Posiedzenie zostało zwołane w celu podjęcia decyzji w sprawie odwołania powoda z funkcji Prezesa i członka zarządu Spółdzielni. Na początku posiedzenia S. F. poinformował obecnych, że nie przyjął rezygnacji J. U., gdyż rezygnacja powinna być jego zdaniem złożona na zebraniu Kółka Rolniczego, które wybrało J. U.. W dalszej części obrad członkowie zajęli się protokołem z poprzedniego posiedzenia. Protokół ten przyjęli jednogłośnie w wersji sporządzonej wyłącznie przez A. W. (2). W głosowaniu tajnym nad odwołaniem powoda wzięli udział wszyscy obecni członkowie Rady. Wynikiem głosów 7 za i dwa przeciw, została podjęta uchwała nr 3/2013 o odwołaniu powoda z

członka Zarządu i funkcji Prezesa Spółdzielni (...) w B.. O treści uchwały pozwana zawiadomiła powoda pismem z dnia 7 czerwca 2013r., ale powód odmówił jego przyjęcia. Z treścią uchwały zapoznał się później.

Zgodnie ze statutem pozwanej Spółdzielni, uchwalonym w dniu 27 czerwca 2008r., Rada Nadzorcza składa się z 9 do 13 członków wybranych w głosowaniu tajnym przez Grupy Członkowskie (§ 45 statutu). Posiedzenia Rady zwołuje Przewodniczący Rady lub jego zastępca (§ 47 statutu). Uchwały Rady podejmowane są w głosowaniu jawnym poza sprawami określonymi w § 47 ust. 11 - zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy liczby członków Rady. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos Przewodniczącego Rady (§ 47 statutu). Głosowanie tajne zostało zastrzeżone do podejmowania uchwał, których przedmiotem jest wybieranie i odwoływanie w głosowaniu tajnym członków zarządu spółdzielni, w tym prezesa. W statucie nie uregulowano kwestii wygaśnięcia mandatu członka Rady Nadzorczej wskutek rezygnacji członka. Uregulowanie takie znalazło się w regulaminie Rady Gminnego Związku (...) i Spółdzielni (...) z dnia 20 czerwca 1995r. Zgodnie z § 3 regulaminu, wygaśnięcie członkostwa w Radzie następuje między innymi wskutek rezygnacji. W przypadku rezygnacji i utraty członkostwa, wygaśnięcie stwierdza Rada w formie uchwały. Minimalny skład Rady Nadzorczej został określony w regulaminie na 9 członków, maksymalny na 13 członków.

Po dokonaniu takich ustaleń Sąd Okręgowy uznał, że powództwo jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Sąd wskazał, że podstawę prawną żądania ustalenia nieważności uchwały Rady Nadzorczej stanowi art. 189 k.p.c. W ocenie Sądu I instancji powód bez wątpienia posiada interes prawny w ustaleniu nieważności uchwały, która odwołuje go z funkcji Prezesa Zarządu Spółdzielni (...) w B. i członka zarządu tej spółdzielni. Uchwała bezpośrednio dotyczy jego praw w związku z czym ewentualne stwierdzenie jej nieważności na drodze sądowej usunie niepewność co do istnienia stosunku członkostwa w zarządzie i wynikających z tego uprawnień.

Sąd przypomniał, że odnośnie zaskarżonej uchwały powód podniósł dwa zarzuty formalne. Jeden dotyczył zwołania posiedzenia Rady Nadzorczej w dniu 7 czerwca 2013r. przez osobę nieuprawnioną, drugi natomiast niekompletnego składu Rady, poniżej statutowego minimum.

W ocenie Sądu meriti w niniejszej sprawie brak było podstaw do stwierdzenia nieważności uchwały. Sąd przywołał w tym zakresie stanowisko judykatury, zgodnie z którym zdekompletowanie składu Rady Nadzorczej poniżej minimum statutowego nie ma w zasadzie wpływu na ważność i skuteczność podejmowanych przez nią uchwał, pod warunkiem, że w posiedzeniu uczestniczy liczba członków zgodna z postanowieniami statutu (por. wyrok SN z dnia 20 lutego 1987r., IPR 1/87, OSNC 1988/6/84).

Sąd wskazał, że zgodnie ze statutem pozwanej Spółdzielni minimalny skład Rady Nadzorczej wynosił 9 członków. Do podejmowania uchwał wymagana była obecność co najmniej połowy liczby członków Rady, czyli pięciu członków. W dniu 7 czerwca 2007r. obecnych było na posiedzeniu dziewięciu członków Rady, a wśród nich S. F., A. W. (1) i J. U., którzy według uzupełnionego przez sekretarza Rady protokołu złożyli w dniu 24 maja 2013r. rezygnację z członkostwa. Według sadu I instancji, gdyby przyjąć, że skład Rady wskutek rezygnacji ww. osób został zdekompletowany do siedmiu osób, a więc poniżej statutowego minimum, to i tak na posiedzeniu w dniu 7 czerwca 2013r. wymagane statutem quorum byłoby zachowane. Wskazał Sąd, że w posiedzeniu wzięło udział sześciu członków Rady, co do członkostwa których nie było w sprawie żadnych wątpliwości, a w zasadzie, gdyby oprzec się na twierdzeniach pozwu, siedmiu członków, gdyż powód w pozwie wskazywał, że S. F. zrezygnował wyłącznie z funkcji Przewodniczącego Rady.

Sąd podkreślił, że do podjęcia uchwały wymagana była zwykła większość głosów, czyli w rozpoznawanej sprawie, minimum cztery. Z treści protokołu wynikało, że za odwołaniem powoda głosowało siedem osób, zatem gdyby nawet z tych siedmiu odliczyć trzy głosy oddane przez S. F., A. W. (1) i J. U., to nadal wystąpiła większość głosów za przyjęciem uchwały w sprawie odwołania powoda (cztery za, dwa przeciw).

Mając na uwadze postanowienia statutu stwierdził zatem Sąd I instancji, że Rada Nadzorcza w składzie: B. M., K. S., J. P., A. S. - sekretarz Rady, E. W. i Z. R., mogła podejmować ważne i skuteczne uchwały.

W ocenie Sądu zwołanie posiedzenia Rady przez S. F. przy założeniu, że zrezygnował on wcześniej z funkcji Przewodniczącego Rady, również nie stanowiło podstawy do stwierdzenia nieważności zaskarżonej uchwały.

Odnosząc się do kwestii rezygnacji z członkostwa w Radzie i funkcji przewodniczącego stwierdził Sąd, że powód nie przedstawił na powyższą okoliczność wystarczających dowodów, a to na nim zgodnie z art. 6 k.c. spoczywał ciężar dowodu. Podkreślił Sąd, że powód w posiedzeniu Rady nie brał do końca udziału i nie słyszał całego jej przebiegu, dlatego jego wiedza na temat oświadczeń składanych przez członków Rady mogła nie odpowiadać rzeczywistemu stanowi rzeczy.

Sąd ocenił zeznania świadków przesłuchanych w sprawie i stwierdził, że zeznania świadka Z. R. budzą wątpliwości co do swojej wiarygodności. W ocenie Sądu podane przez świadka okoliczności wskazują, że nie zapamiętał on dobrze przebiegu posiedzenia z dnia 24 maja i 7 czerwca 2013r., gdyż niektóre kwestie przedstawił inaczej, niż w protokołach z obu tych posiedzeń, a niektórych kwestii nie potrafił wyjaśnić w ogóle.

Sąd stwierdził, że oceny wypowiedzi J. U., S. F. i A. W. (1) w przedmiocie tego, czy zgłosili rezygnację z pełnionych funkcji nie ułatwiają sprzeczne zeznania przesłuchanych świadków: S. F., A. S. i Z. R.- co do zakończenia posiedzenia.

Wiarygodnym i wystarczającym źródłem wiedzy na temat przebiegu posiedzenia w dniu 24 maja 2013r. nie mógł być też w ocenie Sądu protokół posiedzenia w wersji uzupełnionej przez A. S., chociaż okoliczności w nim przedstawione, takie jak wynik głosowania, przedmiot dyskusji, złożenie pisemnej rezygnacji przez J. U. faktycznie miały miejsce. Przeszkodą w uznaniu tego protokołu za wiarygodne i wystarczające źródło wiedzy było przede wszystkim to, że osoby, które uczestniczyły w jego uzupełnieniu(powód i A. S.) podały sprzeczne informacje co do okoliczności, w jakich to nastąpiło. Świadek zeznał, że napisał protokół pod dyktando powoda, natomiast powód zeznał, że niczego nie dyktował.

Sąd zgodził się z powodem, że oświadczenie o rezygnacji wywiera skutki w postaci wygaśnięcia mandatu członka rady nadzorczej z chwilą jego złożenia osobie uprawnionej do przyjęcia oświadczenia, czyli w tym przypadku z chwilą złożenia go Przewodniczącemu Rady. Wskazał, że zastosowanie odpowiednie mają tutaj przepisy o zleceniu, a w szczególności art. 746 § 2 k.c. W tym jednak zakresie Sąd wskazał, że bez wątpienia oświadczenia odnośnie rezygnacji były składane, ale podkreślił, że tego, czy były one kategoryczne, czy też stanowiły raczej zapowiedź rezygnacji, nie można było w świetle zebranych dowodów ustalić.

Mając na względzie podniesione wyżej okoliczności Sąd powództwo oddalił.

Z rozstrzygnięciem tym nie zgodził się powód, zaskarżając wyrok w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił przyjęcie przez Sąd mylnych ustaleń i w następstwie tego mylnych sądów ogólnych prowadzących do błędnego uznania, iż posiedzenie Rady Nadzorczej (...) B. z dnia 07.06.2013 r. zostało zwołane w sposób nienależyty i było prowadzone przez osobę uprawnioną co uchybia zasadom logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego.

W związku z powyższym apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia

W uzasadnieniu apelacji powód wskazał, że nie kwestionując ustaleń sądu odnośnie quorum przy podjętej w dniu 07.06.2013 r. przez Radę Nadzorczą uchwale o odwołaniu powoda, nie można się zgodzić z ustaleniami stanu faktycznego odnośnie złożenia przez S. F. rezygnacji z funkcji prezesa (...) B. i mimo rezygnacji z tej funkcji, dokonaniu przez tę osobę aktu zwołania posiedzenia Rady Nadzorczej (...) B..

Zarzucił apelujący, że S. F., zgodnie z zapisem protokołu z posiedzenia Rady Nadzorczej (...) w B. z dnia 24.05.2013 r. złożył w tym dniu do protokołu, bez żadnych warunków i zastrzeżeń rezygnację z pełnionej funkcji Przewodniczącego Rady. Z tym momentem w ocenie apelującego stał się szeregowym członkiem Rady Nadzorczej (...) w B.. Zatem prostą

wypływającą z tego faktu konkluzją w ocenie skarżącego jest to, iż posiedzenie Rady Nadzorczej Spółdzielni (...) w B. zwołano w dniu 07.06.2013 r. w sposób nienależyty, sprzecznie z § 47 ust. 2 Statutu Spółdzielni (...) w B..

Zarzucał apelujący, że oświadczenia woli wymienionej osoby o rezygnacji z funkcji Przewodniczącego Rady Nadzorczej bezspornie dotarło do wiadomości adresata tj. pełnego składu rady. Wskazał, że podmiot, który złożył oświadczenie woli jest nim związany. Podniósł, że w protokole z posiedzenia Rady Nadzorczej z dnia 24.05.2013 r. brak jest adnotacji nie tylko o tym, aby S. F. odwołał skutecznie swoje oświadczenie o rezygnacji z funkcji przewodniczącego Rady Nadzorczej, ale i o tym, aby, po złożeniu rezygnacji, został ponownie wybrany na tę funkcję przez radę, zgodnie z zapisem § 45 ust 3 Statutu.

W tym stanie rzeczy uznać należy, w ocenie apelującego, że pan S. F. w wyniku złożonego przez siebie w dniu 24.05.2013 r. oświadczenia woli utracił funkcję Przewodniczącego Rady Nadzorczej (...) w B. i tym samym wskazane posiedzenie Rady Nadzorczej zostało zwołane na dzień 07.06.2013 r. przez osobę do tego nieuprawnioną. W konsekwencji skutkiem naruszenia przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwały i zwołania posiedzenia rady przez osobę nieuprawnioną powinno być stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały.

Apelujący zarzucił także, że przedstawił cały materiał dowodowy, jakim dysponował w warunkach, w jakich się znalazł. Wskazał, że pozwana odmówiła powodowi wglądu do dokumentów. Powyższy fakt winien w jego ocenie rzutować na ocenę postawy i wiarygodność świadków zeznających na korzyść pozwanego, jak i wyjaśnić samego pozwanego. W tym stanie rzeczy, w ocenie powoda, podstawowym źródłem wiedzy o przebiegu zdarzenia winien być protokół z posiedzenia Rady Nadzorczej, a fakt, iż omawiany protokół nie został spisany w całości w toku posiedzenia rady nadzorczej nie dyskredytuje z tej przyczyny jego treści.

Pozwana wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Rozpoznając apelację Sąd Apelacyjny zważył, co następuje;

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Powód w apelacji zarzuca „przyjęcie przez Sąd mylnych ustaleń i w następstwie tego mylnych sądów ogólnych prowadzących do błędnego uznania, iż posiedzenie Rady Nadzorczej (...) B. z dnia 07.06.2013 r. zostało zwołane w sposób nienależyty i było prowadzone przez osobę uprawnioną co uchybia zasadom logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego”.

Taki zarzut w istocie dotyczy zarzutu błędnych ustaleń sądu wskutek wadliwej oceny materiału dowodowego i wpisuje się w ramy dotyczące naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Odnosząc się do takiego zarzutu wskazać należy, że skuteczne postawienie zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. wymaga wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, to bowiem może być jedynie przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie jest natomiast wystarczające przekonanie o innej - niż przyjął sąd - wadze poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie przez skarżącego. W judykaturze powszechnie przyjmuje się, że zarzucenie naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów nie może polegać na przedstawieniu przez stronę alternatywnego stanu faktycznego, a tylko na podważeniu podstaw tej oceny z wykazaniem, że jest ona rażąco wadliwa lub oczywiście błędna (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2001 r., II CKN 588/99, LEX nr 52347; z dnia 2 kwietnia 2003 r., I CKN 160/01, LEX nr 78813; z dnia 15 kwietnia 2004 r., IV CK 274/03, LEX nr 164852; z dnia 29 czerwca 2004 r., II CK 393/03, LEX nr 585758). Jeżeli bowiem z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002 r., II CKN 817/00, OSNC 2000/7-8/139). Konieczne jest tu więc wskazanie

przyczyn dyskwalifikujących postępowanie sądu, w szczególności skarżący powinien wskazać, jakie kryteria oceny naruszył sąd przy ocenie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłusznie im je przyznając (tak Sąd Najwyższy m.in. w orzeczeniach z dnia: 23 stycznia 2001 r., IV CKN 970/00, LEX nr 52753; 12 kwietnia 2001 r.

Przenosząc te rozważania natury ogólnej na grunt rozpoznawanej sprawy wskazać trzeba, że apelacja to w istocie wersja stanu faktycznego prezentowanego przez powoda przed Sądem I instancji bez jurydycznego wsparcia w dowodach. Zauważyć należy, że twierdzenia o zwołaniu zebrania Rady Nadzorczej (...) w B. w dniu 7 czerwca 2013r, na którym podjęta została zaskarżona przez powoda uchwała przez nieuprawnioną osobę powód opiera na dowodzie w postaci protokołu z zebrania tej Rady z dnia 24 maja 2013r.

W tym zakresie wskazać trzeba, że Sąd I instancji ustalił, a apelujący tego w apelacji nie kwestionuje, że w dniu 24 maja 2013r. w piątek odbyło się posiedzenie Rady Nadzorczej Spółdzielni (...) w B.. W posiedzeniu wzięli udział wszyscy członkowie Rady. Na posiedzeniu Rady obecni byli również członkowie zarządu pozwanej Spółdzielni w składzie: powód Z. K. (1) -Prezes Zarządu, A. W. (2) i S. M.. Po odczytaniu Protokołu Komisji Rewizyjnej powód złożył wyjaśnienia, a następnie zanim rozpoczęła się dyskusja nad jego ewentualnym zwolnieniem dyscyplinarnym, opuścił salę obrad wraz z A. W. (2). Do tej chwili przebieg posiedzenia protokołowany był przez A. W. (2). Potem aż do zakończenia posiedzenia nikt jego przebiegu nie protokołował.

Ustalił też Sąd meriti, że dyskusja nad dyscyplinarnym zwolnieniem powoda była bardzo burzliwa. Kiedy większość członków sprzeciwiła się zwolnieniu powoda J. U. napisał pismną rezygnację z funkcji członka Rady Nadzorczej i przekazał ją Przewodniczącemu Rady S. F., a ten pismo to pozostawił w biurze pozwanej, kiedy opuszczał salę obrad. O swojej rezygnacji mówili też S. F. i A. W. (1). W poniedziałek po posiedzeniu Rady S. F. zwrócił się do A. W. (2) o przygotowanie zawiadomienia o kolejnym posiedzeniu Rady oraz o zwrot pismnej rezygnacji J. U.. O wycofanie rezygnacji poprosił go autor pisma. W tym samym dniu A. W. (2) przepisała na czysto niezakończony protokół z ostatniego posiedzenia Rady. Powód udał się z nim do sekretarza Rady A. S., który go uzupełnił i opatrzył swoim podpisem. W treści dodanej przez sekretarza Rady znalazła się informacja o wyniku głosowania nad dyscyplinarnym zwolnieniem Prezesa oraz o pismnej rezygnacji przez J. U. z funkcji członka Komisji Rewizyjnej i członka Rady Nadzorczej, ustnej rezygnacji przez S. F. z funkcji Przewodniczącego i członka Rady Nadzorczej oraz ustnej rezygnacji A. W. (1) z funkcji członka Rady Nadzorczej i Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej. W dniu 7 czerwca 2013r. odbyło się posiedzenie Rady Nadzorczej zwołane przez Przewodniczącego Rady S. F.. W posiedzeniu wzięli udział: B. M., K. S., J. P., A. S. - sekretarz Rady, E. W., Z. R., A. W. (1), J. U., S. F.. Nie stawił się jeden członek Rady Z. K. (2). Posiedzenie zostało zwołane w celu podjęcia decyzji w sprawie odwołania powoda z funkcji Prezesa i członka zarządu Spółdzielni. Na początku posiedzenia S. F. poinformował obecnych, że nie przyjął rezygnacji J. U., gdyż rezygnacja powinna być jego zdaniem złożona na zebraniu Kółka Rolniczego, które wybrało J. U.. W dalszej części obrad członkowie zajęli się protokołem z poprzedniego posiedzenia. Protokół ten przyjęli jednogłośnie w wersji sporządzonej wyłącznie przez A. W. (2).

Odnosząc się do tych ustaleń Sądu Okręgowego wskazać przede wszystkim należy, że przebieg posiedzenia Rady Nadzorczej z dnia 24 maja 2013r powód może znać jedynie do czasu, kiedy na posiedzeniu tym był obecny, a było to do czasu dyskusji nad dyscyplinarnym zwolnieniem powoda. Ta część posiedzenia była także protokołowana przez A. W. (2). Późniejsze zapisy w protokole dokonane zostały przez A. S., którego nie wybrano na protokolanta i który- co istotne- uzupełnienia protokołu dokonał po tym, gdy protokół ten przywiózł temu świadkowi do domu powód.

Nie wdając się w szerokie rozważania dotyczące takiego uzupełniania protokołu, wskazać w tym miejscu trzeba, że powód, który w pozwanej Spółdzielni pełnił funkcję Prezesa Zarządu, nie miał uprawnień do zajmowania się kwestią związaną z uzupełnianiem protokołu organu, którego nie był członkiem. Dziwi zatem jego aktywność związana z uzupełnianiem protokołu Rady Nadzorczej, tym bardziej, że nie był obecny na tej części posiedzenia Rady Nadzorczej, której dotyczyła uzupełniana część protokołu. Z oczywistych więc względów nie mógł mieć wiedzy z własnych obserwacji, co do przebiegu tej części posiedzenia Rady Nadzorczej.

Dodać także trzeba, że protokół w wersji z dopisaną treścią przez świadka A. S., a który stanowi podstawę żądań powoda w niniejszej sprawie, nie zawiera podpisów (k.87-91), a ponadto protokołu tego w wersji z uzupełnionej przez A. S. nie przyjęto na posiedzeniu Rady w dniu 7.06.2013r (k. 75-77). Słusznie zatem uznał Sąd I instancji, że powód nie udowodnił, a jego w tym zakresie zgodnie z treścią art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. obciąża w tym zakresie inicjatywa dowodowa, że na posiedzeniu Rady Nadzorczej w dniu 24 maja 2013r S. F. złożył rezygnację z funkcji Przewodniczącego Rady Nadzorczej.

Dla wzmocnienia tego stanowiska wskazuje Sąd Apelacyjny, że świadek S. F. składając zeznania przed Sądem I instancji zaprzeczył, by złożył rezygnację z funkcji Przewodniczącego Rady. Zeznał też, że posiedzenie w dniu 7 czerwca 2013r było kontynuacją posiedzenia z 24.04.2013r (k. 107, 103). Wskazać też należy, że z zeznań świadka A. S. (świadka zawnioskowanego przez powoda) co do przebiegu posiedzenia Rady w dniu 24 maja 2013r wynika, że to posiedzenie formalnie nie zostało zakończone, po burzliwej dyskusji nastąpiła przerwa, a następnie wszyscy rozeszli się. Świadek ten zeznał także, że S. F. nie złożył rezygnacji, a jedynie powiedział, że jeśli powód będzie nadal prezesem to on zrezygnuje z funkcji Przewodniczącego Rady Nadzorczej. W zakresie uzupełnienia przez tego świadka protokołu A. S. zeznał, że uzupełniał protokół pod dyktando powoda, a dopiski te odbiegają od przebiegu zebrania, bo rezygnacji nie złożył ani F. ani inni.

Odnosząc się do zastrzeżeń powoda co do wiarygodności zeznań tego świadka wskazać trzeba, że świadek składał zeznania po odebraniu przyrzeczenia (k. 103 i 107 v.).

Natomiast odnosząc się do zeznań świadka Z. R. to wskazać należy, że świadek ten jest niekonsekwentny w swych zeznaniach, gdyż raz podaje, że Przewodniczący Rady Nadzorczej i jeszcze dwóch członków Rady powiedzieli, że skoro nie odwołano Prezesa K., to oni rezygnują, a następnie świadek zeznał, że nikt nie zrezygnował z członkostwa w Radzie Nadzorczej, podał też, że nie pamięta przebiegu tych posiedzeń Rady Nadzorczej. Dodać też należy, że z zeznań świadka Z. R. wynika, że na posiedzeniu rady Nadzorczej w dniu 7.06.2013r głosował za wykreśleniem dopisku w protokole z 24.05.2013r.

Sąd Apelacyjny podziela zatem ocenę wiarygodności zeznań tego świadka dokonaną przez Sąd I instancji i w konsekwencji uznaje, że zeznania te nie mogą stanowić podstawy do ustaleń w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia sprawy.

Skoro zatem dowody podane przez powoda na uzasadnienie jego twierdzeń o złożeniu przez S. F. rezygnacji z funkcji Przewodniczącego Rady Nadzorczej (...) w B. w postaci zeznań świadków A. S. i Z. R. oraz protokołu w wersji uzupełnionej przez A. S. (protokół bez podpisu osób uprawnionych) nie potwierdzają twierdzeń powoda uzasadniających tezę o zwołaniu posiedzenia Rady w dniu 7.06.2013r przez osobę nieuprawnioną uznać należy, że posiedzenie to zwołane zostało w sposób prawidłowy, bez naruszenia § 47 ust 2 Statutu i władne było do podejmowania ważnych uchwał.

Z uwagi na to, że w apelacji powód nie kwestionuje składu Rady na posiedzeniu w dniu 7.06.2013r i nie ma zastrzeżeń do wymaganego do podjęcia uchwał quorum, a Sąd Apelacyjny w tym zakresie podziela stanowisko Sądu I instancji, uznając ponadto, z przyczyn omówionych powyżej, że nie ma dowodu, by na skutek złożonych rezygnacji skład Rady Nadzorczej spadł poniżej statutowego minimum stwierdzić należy, że zaskarżona uchwała została podjęta bez wskazywanych w pozwie naruszeń formalnych.

Natomiast merytoryczna ocena tej uchwały wyklucza poza ramy tego postępowania.

Z uwagi na powyższe apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu, o czym na podstawie art. 385 k.p.c. orzeczono w sentencji wyroku.

E. Skotarczak I. Wiszniewska A. Sołtyka